

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

19. listopadu 2025 *

„Přípravky na ochranu rostlin – Účinná látka glyfosát – Žádost o obnovení schválení účinné látky – Prodloužení doby platnosti schválení – Prodlení v postupu obnovení – Důvody, které žadatel nemůže ovlivnit – Žádost o vnitřní přezkum – Článek 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006 – Rozhodnutí o zamítnutí žádosti – Článek 17 nařízení (ES) č. 1107/2009“

Ve věci T-565/23,

Aurelia Stiftung, se sídlem v Berlíně (Německo), zástupci: A. Willand a A. Mostler, advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: A. Becker, D. Milanowska a M. ter Haar, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

Bayer Agriculture, se sídlem v Antverpách (Belgie), zástupci: H. Posser, F. Geber a T. Römhild, advokáti,

vedlejší účastníci,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát),

během porad ve složení: R. da Silva Passos, předseda, N. Póltorak, I. Reine, T. Pynnä (zpravodajka) a H. Cassagnabère, soudci,

za soudní kancelář: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 13. února 2025,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Aurelia Stiftung, domáhá zrušení rozhodnutí Komise Ares (2023) 4611321 ze dne 3. července 2023, kterým se zamítá žádost o vnitřní přezkum, kterou podala v souvislosti s prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/2364 ze dne 2. prosince 2022, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinné látky glyfosát (Úř. věst. 2022, L 312, s. 99) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby

- 2 Žalobkyně je obecně prospěšná nadace se sídlem v Berlíně (Německo). Mezi její cíle patří zejména ochrana zvířat, přírody a životního prostředí.
- 3 Glyfosát je účinná látka hojně používaná v herbicidních přípravcích.
- 4 Glyfosát byl poprvé schválen směrnicí Komise 2001/99/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterou se mění příloha I směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh za účelem zařazení účinných látek glyfosát a thifensulfuron-methyl (Úř. věst. 2001, L 304, s. 14). V souladu s přílohou I směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. 1991, L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332) vstoupilo schválení glyfosátu v platnost dne 1. července 2002 a jeho platnost měla skončit dne 30. června 2012.
- 5 V roce 2009 vstoupilo v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1). Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 540/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení č. 1107/2009, pokud jde o seznam schválených účinných látek (Úř. věst. 2011, L 153, s. 1), byl přijat seznam stanovený v čl. 78 odst. 3 nařízení č. 1107/2009. Glyfosát byl uveden na tomto seznamu, přičemž konec doby platnosti schválení byl stanoven ke dni 31. prosince 2015.
- 6 Dne 20. října 2015 prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1885, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinných látek 2,4-D, acibenzolar-s-methyl, amitrol, bentazon, cyhalofopbutyl, dikvat, esfenvalerát, famoxadon, flumioxazin, DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl), glyfosát, iprovalikarb, isoproturon, lambda-cyhalothrin, metalaxyl-M, metsulfuron-methyl, pikolinafen, prosulfuron, pymetrozin, pyraflufen-ethyl, thiabendazol, thifensulfuron-methyl a triasulfuron (Úř. věst. 2015, L 276, s. 48), které bylo přijato na základě čl. 17 prvního pododstavce nařízení č. 1107/2009, prodloužilo dobu platnosti schválení glyfosátu do 30. června 2016, jelikož posouzení účinné látky bylo odloženo z důvodů, které žadatel nemohl ovlivnit.
- 7 Dne 29. června 2016 prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1056, kterým se mění prováděcí nařízení č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinné látky glyfosátu (Úř. věst. 2016, L 173, s. 52), podruhé prodloužilo dobu platnosti schválení glyfosátu na základě čl. 17 prvního pododstavce nařízení č. 1107/2009, přičemž uvedlo, že doba platnosti tohoto schválení skončí po uplynutí „[šesti] měsíců ode dne, kdy Komise obdrží stanovisko Výboru pro posuzování rizik při Evropské agentuře pro chemické látky [ECHA], nebo 31. prosince 2017 podle toho, které datum nastane dříve“.

- 8 Dne 12. prosince 2017 bylo schválení glyfosátu obnoveno do 15. prosince 2022 na základě prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2324, kterým se v souladu s nařízením č. 1107/2009 obnovuje schválení účinné látky glyfosát a mění příloha prováděcího nařízení č. 540/2011 (Úř. věst. 2017, L 333, s. 10).
- 9 Dne 14. března 2022 vyzval Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) žadatele o obnovení schválení glyfosátu, aby poskytl dodatečné informace, které žadatel včas předložil.
- 10 Dne 10. května 2022 úřad EFSA a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) informovaly Evropskou komisi, že přijetí závěru úřadu ke vzájemnému hodnocení posouzení rizik glyfosátu bude odloženo.
- 11 Dne 2. prosince 2022 bylo prováděcím nařízením 2022/2364 prodlouženo schválení glyfosátu do 15. prosince 2023.
- 12 Dne 30. ledna 2023 žalobkyně předložila Komisi žádost o vnitřní přezkum prováděcího nařízení 2022/2364 na základě článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).
- 13 Dne 3. července 2023 Komise napadeným rozhodnutím žádost o vnitřní přezkum zamítla.
- 14 Dne 28. listopadu 2023 bylo schválení glyfosátu obnoveno do 15. prosince 2033 na základě prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/2660, kterým se v souladu s nařízením č. 1107/2009 obnovuje schválení účinné látky glyfosát a mění prováděcí nařízení č. 540/2011 (Úř. věst. L, 2023/2660).
- 15 Dne 24. ledna 2024 podala žalobkyně žádost o vnitřní přezkum prováděcího nařízení 2023/2660.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 17 Komise, podporovaná společností Bayer Agriculture, navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 18 Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů, z nichž první vychází v podstatě z porušení článku 17 nařízení č. 1107/2009, jelikož prodloužení doby platnosti schválení slouží k uskutečnění fáze postupu, jehož lhůta nemůže být prodloužena, druhý žalobní důvod

z nesprávného použití a výkladu článku 17 nařízení č. 1107/2009, pokud jde o úlohu žadatele o obnovení, třetí a čtvrtý z porušení zásady předběžné opatrnosti a nesprávného vyvážení dotčených zájmů v rámci řízení rizik a pátý z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

K trvání právního zájmu na podání žaloby

- 19 Bayer Agriculture tvrdí, že právní zájem žalobkyně na podání žaloby zanikl po přijetí prováděcího nařízení 2023/2660, kterým bylo obnoveno schválení glyfosátu a proti němuž žalobkyně podala žádost o vnitřní přezkum založenou na podobné argumentaci.
- 20 Tribunál připomíná, že právní zájem žalobkyně na podání žaloby musí vzniknout a trvat. Tento zájem na podání žaloby musí existovat ve vztahu k předmětu žaloby ve fázi jejího podání, a to pod sankcí její nepřipustnosti, a musí přetrvávat až do vyhlášení soudního rozhodnutí, neboť jinak by nebylo důvodné rozhodnout ve věci samé (viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 56 a 57 a citovaná judikatura).
- 21 V projednávané věci, jak tvrdí Bayer Agriculture, doba prodloužení schválení glyfosátu uplynula dne 15. prosince 2023 a schválení této účinné látky bylo obnoveno prováděcím nařízením 2023/2660.
- 22 Komise však napadené rozhodnutí zaprvé nevzala zpět, takže předmět sporu zůstal zachován (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 45 a citovaná judikatura). Jak tvrdí žalobkyně, napadené rozhodnutí a žádost o vnitřní přezkum prováděcího nařízení 2023/2660 mají odlišný předmět.
- 23 Zadruhé z judikatury vyplývá, že žalobce má nadále právní zájem na navržení zrušení aktu vydaného orgánem Evropské unie, aby bylo možné zabránit tomu, že protiprávnost, kterou je tento akt údajně stížen, se zopakuje v budoucnu. Takový právní zájem vyplývá z čl. 266 prvního pododstavce SFEU, podle něhož orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora. Tento právní zájem může nicméně existovat pouze tehdy, když se tvrzená protiprávnost může opakovat v budoucnu bez ohledu na okolnosti věci, ve které navrhovatel podal žalobu (rozsudky ze dne 7. června 2007, Wunenburger v. Komise, C-362/05 P, EU:C:2007:322, body 50 až 52, a ze dne 27. září 2018, Mellifera v. Komise, T-12/17, EU:T:2018:616, bod 28).
- 24 Tak je tomu v projednávané věci, jelikož protiprávnost tvrzená žalobkyní spočívá zejména na výkladu článku 17 nařízení č. 1107/2009, který by Komise mohla zopakovat v rámci jiné žádosti o vnitřní přezkum týkající se prodloužení doby platnosti schválení účinné látky.
- 25 Z toho vyplývá, že bez ohledu na přijetí prováděcího nařízení 2023/2660, proti němuž žalobkyně rovněž podala žádost o přezkum, má žalobkyně i nadále právní zájem na podání žaloby v projednávané věci.

K přípustnosti žaloby

- 26 Bayer Agriculture zpochybňuje aktivní legitimaci žalobkyně. Zaprvé žalobkyně není oprávněna podat žádost o vnitřní přezkum podle článku 10 nařízení č. 1367/2006, jelikož jejím základním proklamovaným cílem není podpora ochrany životního prostředí. Působí totiž v odvětví včelařství a zahradnictví a tyto činnosti neslouží k ochraně životního prostředí. Kromě toho se podpora

chovu včel týká zvířat, která nežijí ve volné přírodě a nevztahuje se na ně ochrana životního prostředí v rámci práva životního prostředí. Žalobu je tedy třeba odmítnout z důvodu nepřipustnosti.

- 27 Tribunál připomíná, že článek 10 nařízení č. 1367/2006 stanoví, že „[k]aždá nevládní organizace [...] splňující kritéria podle článku 11 j[e] oprávněn[a] požádat o vnitřní přezkum orgán nebo subjekt Unie, který přijal správní akt [...], a to z toho důvodu, že tento akt [...] je v rozporu s právem životního prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f)“.
- 28 Článek 11 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1367/2006 stanoví, že nevládní organizace je oprávněna podat žádost o vnitřní přezkum za předpokladu, že jejím základním proklamovaným cílem je podpora ochrany životního prostředí v rámci práva životního prostředí.
- 29 Článek 2 nařízení č. 1367/2006, nadepsaný „Definice“, v odst. 1 písm. f) stanoví, že pro účely tohoto nařízení se právem životního prostředí rozumí „právní předpisy Unie, které bez ohledu na svůj právní základ přispívají ke sledování cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí“.
- 30 Článek 2 odst. 1 písm. f) nařízení č. 1367/2006 stanoví, že otázka, zda byl akt přijat v rámci práva životního prostředí, nezávisí na právním základu, na němž byl tento akt přijat. Pojem „právo životního prostředí“ pro účely uvedeného nařízení zahrnuje právní předpisy Unie, které přispívají ke sledování cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí. Ze znění tohoto článku vyplývá, že unijní normotvůrce tím, že odkázal v podstatě na cíle vyjmenované v čl. 191 odst. 1 SFEU, zamýšlel přiznat pojmu „právo životního prostředí“, který je uveden v nařízení č. 1367/2006, široký význam, který se neomezuje pouze na otázky spojené s ochranou přírodního prostředí *stricto sensu*. Tento závěr je ostatně potvrzen čl. 192 odst. 2 SFEU, podle něhož právo životního prostředí, které je zmíněno v hlavě XX uvedené Smlouvy, může zahrnovat rovněž předpisy především fiskální povahy, opatření týkající se územního plánování, hospodaření s vodními zdroji nebo týkající se přímo nebo nepřímo dostupnosti uvedených zdrojů, využívání půdy, jakož i opatření významně ovlivňující volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií. Úzký výklad pojmu „právo životního prostředí“ by měl za následek, že taková ustanovení a opatření by z velké části nespadala do této oblasti (rozsudek ze dne 14. března 2018, TestBioTech v. Komise, T-33/16, EU:T:2018:135, bod 42 až 45).
- 31 V této souvislosti již Tribunál implicitně připustil, že neziskové sdružení, které usiluje o zachování a ochranu včel, je oprávněno podat žádost o vnitřní přezkum proti prodloužení doby platnosti schválení účinné látky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2018, Mellifera v. Komise, T-12/17, EU:T:2018:616).
- 32 V projednávaném případě z čl. 2 odst. 2 a 3 stanov žalobkyně vyplývá, že jejím cílem je podpora zejména ochrany přírody a krajiny, ochrany životního prostředí, chovu zvířat a pěstování rostlin. Těchto cílů je dosaženo zejména prostřednictvím jednotlivých opatření týkajících se ochrany včel.
- 33 Vzhledem k širokému pojetí pojmu „právo životního prostředí“ v rámci nařízení č. 1367/2006 (viz judikatura citovaná v bodě 30 výše), který se na rozdíl od toho, co tvrdí Bayer Agriculture, neomezuje na otázky související s ochranou přírodního prostředí *stricto sensu*, je třeba mít za to, že žalobkyně splňuje podmínku stanovenou v čl. 11 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1367/2006, a to že je sdružením, jehož základním proklamovaným cílem je podpora ochrany životního prostředí v rámci práva životního prostředí, což Komise ostatně nespochybňuje.
- 34 Argumenty společnosti Bayer Agriculture týkající se přípustnosti žaloby tedy musí být odmítnuty.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného použití a výkladu článku 17 nařízení č. 1107/2009, pokud jde o úlohu žadatele o obnovení

K přípustnosti druhého žalobního důvodu

- 35 Komise, aniž výslovně namítá nepřipustnost druhého žalobního důvodu, vyjadřuje pochybnosti o tom, zda údajné porušení článku 17 nařízení č. 1107/2009 má za následek porušení práva životního prostředí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. f) nařízení č. 1367/2006, jak vyžaduje článek 10 téhož nařízení.
- 36 Tribunál má za to, že s ohledem na široký výklad pojmu „právo životního prostředí“ v rámci nařízení č. 1367/2006 (viz bod 30 výše) je článek 17 nařízení č. 1107/2009, jehož porušení se týká zejména druhý žalobní důvod, ustanovením, které přispívá ke sledování cílů politiky Unie v oblasti životního prostředí ve smyslu článku 10 nařízení č. 1367/2006. Toto ustanovení totiž umožňuje prodloužit dobu platnosti schválení účinných látek, aby bylo možné dokončit postup obnovení, který musí zohlednit zejména rizika, která dotčená látka představuje pro životní prostředí.
- 37 Druhý žalobní důvod žalobkyně je tedy přípustný.

K věci samé

- 38 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že je splněna podmínka stanovená v článku 17 nařízení č. 1107/2009, podle níž se musí jednat o důvody prodloužení, které žadatel o obnovení „nemůže ovlivnit“. Prodloužení při obnovení schválení glyfosátu totiž vyplývalo ze skutečnosti, že bylo nutné vyžádat si od žadatele dokumenty a informace a následně je posoudit. Žalobkyně poukazuje na nedostatky v údajích poskytnutých žadatelem, jakož i na neúplnost žádosti o obnovení a doplňující dokumentace, které vyplývají z velkého množství dodatečných informací, které si úřad EFSA od žalobkyně vyžádal. Důvody prodloužení je třeba konkrétně posoudit.
- 39 Tribunál připomíná, že podle čl. 17 prvního pododstavce nařízení č. 1107/2009 se rozhodnutí o prodloužení doby platnosti přijme, „pokud se z důvodů, které žadatel nemůže ovlivnit, zdá, že doba platnosti schválení pravděpodobně uplyne dříve, než bude přijato rozhodnutí o obnovení“.
- 40 Úvodem je třeba konstatovat, že jednotlivé jazykové verze čl. 17 prvního pododstavce nařízení č. 1107/2009 se liší. I když některé verze, včetně francouzské, používají výraz „z důvodů nezávislých na vůli žadatele“, pojem „vůle“, se v jiných jazykových zněních neobjevuje. Některé další jazykové verze, včetně anglické, používají pojem „kontrola“. Jiné jazykové verze, například německá, používají pojem „odpovědnost“, nebo dokonce pojem vliv. Jiné jazykové verze pouze uvádí důvody „nezávislé na žadateli“.
- 41 Podle ustálené judikatury Soudního dvora nemůže formulace použitá v některé z jazykových verzí určitého ustanovení unijního práva sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být přiznána přednost před jinými jazykovými verzemi. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech unijních jazycích. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno v závislosti na kontextu a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (viz rozsudek ze dne 12. září 2019, A. a další, C-347/17, EU:C:2019:720, bod 38 a citovaná judikatura).

- 42 Článek 17 první pododstavec nařízení č. 1107/2009, a konkrétně výraz „z důvodů, které žadatel nemůže ovlivnit“, musí být vykládán s přihlédnutím jak k účelu tohoto ustanovení, tak ke kontextu, jehož je součástí.
- 43 Pokud jde o kontext tohoto pravidla, je třeba zaprvé připomenout, že je součástí oddílu nařízení č. 1107/2009, který se týká schválení účinných látek. Tato schválení, jakož i jejich obnovení jsou předmětem několika ustanovení, která upravují průběh použitelného postupu.
- 44 Schválení lze udělit pouze na dobu nepřesahující deset let (článek 5 nařízení č. 1107/2009). Jak je vysvětleno v bodě 15 odůvodnění uvedeného nařízení, doba platnosti schválení účinné látky je v zájmu bezpečnosti časově omezena a musí být úměrná možným rizikům spojeným s používáním těchto látek. Obnovení platí po dobu nepřesahující patnáct let (čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1107/2009).
- 45 Z toho vyplývá, že normotvůrce se snažil omezit dobu schválení nebo obnovení, aby zabránil tomu, že na trhu zůstanou účinné látky, u nichž by se ukázalo, že představují nepřijatelné riziko ve smyslu článku 4 nařízení č. 1107/2009. Dosažení tohoto cíle ve světle zásady předběžné opatrnosti vyžaduje, aby k přehodnocení látek docházelo pravidelně, jak správně zdůrazňuje Komise, když vysvětluje přístup pravidelného hodnocení podle nařízení č. 1107/2009.
- 46 Zadruhé je třeba posoudit úlohu žadatele o obnovení v rámci článku 17 nařízení č. 1107/2009.
- 47 Postup schválení i postup obnovení se totiž zahajují z podnětu výrobce účinné látky, případně žadatele o obnovení, jak vyplývá z článku 7 nařízení č. 1107/2009 a z článku 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 844/2012 ze dne 18. září 2012, kterým se stanoví ustanovení nezbytná k provedení postupu obnovení schválení účinných látek podle nařízení č. 1107/2009 (Úř. věst. 2012, L 252, s. 26). Výrobce účinné látky, poté případně žadatel o obnovení, je hlavním subjektem v průběhu celého postupu schválení a obnovení a je hlavním partnerem pro orgány zúčastněné v těchto postupech.
- 48 Pokud jde konkrétně o postup obnovení, je žadatel o obnovení odpovědný za obsah žádosti (článek 3 prováděcího nařízení č. 844/2012), za předložení doplňující dokumentace (články 6 a 7 prováděcího nařízení č. 844/2012) a za poskytnutí dodatečných informací zpravodajskému členskému státu nebo úřadu EFSA (čl. 11 odst. 5 a čl. 13 odst. 3 prováděcího nařízení č. 844/2012) a může předložit úřadu EFSA připomínky k návrhu hodnotící zprávy zpravodajského členského státu nebo ke zprávě o obnovení (čl. 12 odst. 3 a čl. 14 odst. 1 prováděcího nařízení č. 844/2012). Všechny tyto interakce s žadatelem o obnovení podléhají přesným lhůtám.
- 49 Z toho vyplývá, že žadatel o obnovení je subjektem, který se účastní všech fází tohoto postupu tím, že poskytuje údaje nebo předkládá připomínky, což mu umožňuje ovlivnit průběh postupu. Normotvůrce se rozhodl podmínit prodloužení doby platnosti schválení tím, že případné prodloužení „žadatel [o obnovení] nemůže ovlivnit“.
- 50 Naproti tomu, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení, žadatel o obnovení nesmí podat žádost a postup konzultace s ním není stanoven. Tento postup je zahájen i bez návrhu a Komise musí ověřit, zda prodloužení v postupu obnovení nezpůsobily důvody, které „žadatel nemůže ovlivnit“.

- 51 Jednání žadatele musí být posuzováno s ohledem na jednotlivé fáze postupu obnovení, které předcházejí případnému prodloužení doby platnosti schválení a jichž se žadatel účastnil.
- 52 V tomto ohledu článek 17 nařízení č. 1107/2009 vyjadřuje vyváženost jednotlivých dotčených zájmů, která je slučitelná s cíli uvedeného nařízení a se zásadou předběžné opatrnosti.
- 53 Pokud jde o cíle uvedené v čl. 17 prvním pododstavci nařízení č. 1107/2009, je třeba připomenout, že podle čl. 1 odst. 3 nařízení č. 1107/2009 je jeho účelem zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí, zdokonalit fungování vnitřního trhu pomocí harmonizace pravidel pro uvádění na trh přípravků na ochranu rostlin a zároveň zlepšit zemědělskou výrobu. Komise tedy správně tvrdí, že cíl nařízení č. 1107/2009 je různorodý.
- 54 Nařízení č. 1107/2009 tím, že ukládá zachování vysoké úrovně ochrany životního prostředí, provádí článek 11 SFEU, který stanoví, že požadavky na ochranu životního prostředí musí být zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Unie, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje, a čl. 114 odst. 3 SFEU, který tuto povinnost konkretizuje. Posledně uvedený článek skutečně stanoví, že Komise bude v návrzích týkajících se zejména ochrany životního prostředí, které činí v rámci sbližování právních předpisů, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu, vycházet z vysoké úrovně ochrany a přihlédne přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích a v rámci svých pravomocí usilují o tento cíl rovněž Evropský parlament a Rada Evropské unie. Tato ochrana má rozhodující význam ve srovnání s hospodářskými důvody, takže může odůvodnit i značné negativní hospodářské důsledky pro některé hospodářské subjekty (viz rozsudek ze dne 17. března 2021, FMC v. Komise, T-719/17, EU:T:2021:143, bod 59 a citovaná judikatura).
- 55 Z toho vyplývá, že mezi jednotlivými cíli nařízení č. 1107/2009 musí Komise přiznat zvláštní význam cíli, kterým je zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí, když provádí postup obnovení schválení účinné látky, *a fortiori* pokud tento postup překračuje časový rámec stanovený pro jeho průběh a pokud Komise povoluje prodloužení doby platnosti schválení podle článku 17 uvedeného nařízení.
- 56 Komise se při zkoumání úlohy žadatele o obnovení v případě prodlení zjištěného během postupu obnovení musí ujistit nejen o tom, že tento žadatel jednal v souladu se lhůtami, ale rovněž o tom, že prodlení v postupu obnovení nezávisí na jeho jednání, tj., že nejednal tak, aby způsobil prodlení nebo k němu přispěl.
- 57 Z toho vyplývá, že přístup, který by vyžadoval prvek úmyslu na straně žadatele v souvislosti s prodlením v průběhu tohoto postupu, je příliš restriktivní a mohl by narušit rovnováhu, kterou normotvůrce stanovil ve prospěch zájmů žadatele o obnovení. Takový restriktivní přístup ve prospěch žadatele o obnovení by byl rovněž v rozporu s judikaturou, která vyžaduje, aby měla vysoká úroveň ochrany zdraví lidí a životního prostředí rozhodující význam ve srovnání s hospodářskými důvody (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. března 2021, FMC v. Komise, T-719/17, EU:T:2021:143, bod 59 a citovaná judikatura), jakož i s kontextem, v němž se nachází pravidlo stanovené v čl. 17 prvním pododstavci nařízení č. 1107/2009, který se skládá z právního rámce, jenž podrobně vymezuje účast žadatele o obnovení na tomto postupu.
- 58 Aby bylo dodrženo vyvážení zájmů provedené normotvůrcem, je třeba čl. 17 první pododstavec nařízení č. 1107/2009 vykládat v tom smyslu, že vyžaduje objektivní a konkrétní analýzu důvodů prodlení, aby bylo možné prokázat, že toto prodlení nemůže žadatel ovlivnit, přičemž tento žadatel musí s náležitou péčí dodržet všechna pravidla, která se na obnovení použijí. V tomto

ohledu skutečnost, že k prodlení došlo přinejmenším zčásti v důsledku pozdního předložení zprávy nebo závěrů jedním nebo několika orgány účastnicími se postupu obnovení, nemůže stačit k tomu, aby byla vyloučena jakákoli úloha žadatele, jelikož žadatel sám mohl takové prodlení způsobit, i když dodržel lhůty, které mu byly uloženy na základě nařízení č. 1107/2009. Tak tomu může být zejména v případě, kdy se ukáže, že kvalita údajů poskytnutých v průběhu postupu je nedostatečná.

- 59 V projednávané věci Komise v bodě 61 napadeného rozhodnutí zkoumala argumenty žalobkyně, podle nichž žadatel o obnovení nepředložil úplnou dokumentaci na začátku postupu obnovení, je odpovědný za nedostatky v údajích a nepředložil všechny relevantní vědecké informace, které byly k dispozici v okamžiku podání žádosti o obnovení. Komise vysvětluje, že pokud se zpravodajský členský stát domnívá, že žádost a doplňující dokumentace jsou přípustné, znamená to, že žádost je úplná a byla předložena ve stanovené lhůtě. Přípustné žádosti nelze přičítat následné průtahy z jiných důvodů. Žádosti o dodatečné informace jsou běžnou součástí postupu obnovení, zejména během hodnocení rizik, a neznamenají, že žádost je neúplná nebo že neměla být přijata.
- 60 V bodě 62 napadeného rozhodnutí Komise zkoumá argument žalobkyně, podle něhož žadatel o obnovení předložil velké množství informací, které si vyžádaly velké časové a personální nároky ze strany orgánů. Vysvětluje, že to nepředstavuje okolnost, kterou by mohl ovlivnit žadatel o obnovení, který pouze poskytl informace vyžadované použitelným právním rámcem. Komise uvádí, že v případě glyfosátu je objem literatury bezprecedentní. Nicméně skutečnost, že žadatel poskytl mnoho údajů, ukazuje, že jednal s náležitou péčí a v souladu s právními požadavky. Prodlení vyplývající ze složitosti hodnocení, které musí provést zpravodajský členský stát nebo úřad EFSA, patří mezi nejběžnější situace prodlení, které nemůže žadatel o obnovení ovlivnit.
- 61 Komise v bodech 30 až 33 napadeného rozhodnutí vysvětluje, že s ohledem na objem nových informací získaných v rámci veřejné konzultace, na množství otázek, které identifikovala hodnotící skupina pro glyfosát a na potřebu posoudit nové informace, které si úřad EFSA vyžádal od žadatele o obnovení, hodnotící skupina pro glyfosát uvedla, že k předložení návrhu zprávy je nezbytná dodatečná lhůta. Komise dále uvádí, že úřad EFSA a agentura ECHA oznámily, že vzhledem k očekávanému prodlení při předložení návrhu zprávy hodnotící skupiny pro glyfosát a při dokončení procesu vzájemného hodnocení bude předložení závěrů úřadu EFSA odloženo a uskuteční se v červenci 2023. S ohledem na toto oznámení se Komise rozhodla prodloužit dobu platnosti schválení glyfosátu, která měla skončit dne 15. prosince 2022.
- 62 V odpovědi na argumenty žalobkyně týkající se údajných nedostatků v údajích, Komise v bodech 65 až 68 napadeného rozhodnutí vysvětluje, že žadatel není za tyto nedostatky odpovědný, neboť ve lhůtě podal úplnou žádost a žádosti o dodatečné informace jsou běžnou součástí každého postupu obnovení. Kromě toho nedostatky v údajích nejsou relevantní pro použití článku 17 nařízení č. 1107/2009, pokud jsou splněny podmínky pro použití tohoto článku, a to skutečnost, že platnost schválení zřejmě skončí dříve, než může být přijato rozhodnutí o jeho obnovení, a důvody tohoto prodlení nemůže žadatel ovlivnit. Komise dodává, že úvahy týkající se nedostatků v údajích a hodnocení rizik, jakož i nové údaje předložené žadatelem jsou případně relevantní pro posouzení legality rozhodnutí o obnovení, ale nikoli v rámci postupu, který se týká legality prodloužení doby platnosti schválení.
- 63 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise neověřila konkrétně, ani jen stručně úlohu žadatele o obnovení, pokud jde o skutečnost, že rozhodnutí o obnovení nemohlo být přijato ve stanovených lhůtách. Komise pouze identifikovala další faktory prodlení, jako je složitost

hodnocení, které má provést zpravodajský členský stát nebo úřad EFSA, nebo objem nových informací obdrženy v rámci veřejné konzultace, a dospěla k závěru, že toto prodlení nezpůsobil žadatel.

- 64 Vysvětlení Komise týkající se skutečnosti, že žádost o obnovení byla přípustná a žádosti o dodatečné informace neznamenal, že žádost o obnovení není úplná, nebo že objem předložených informací znamenal, že žadatel jednal s náležitou péčí a splnil své povinnosti, naznačují, že nezkoumala povahu chybějících informací ani význam informací předložených v projednávané věci. Kromě toho vysvětlení Komise uvedená v bodě 62 výše ukazují, že neprovedla žádnou analýzu povahy a dopadu nedostatků v údajích, na které žalobkyně poukazuje, na dobu trvání postupu, čímž nesplnila povinnost ověřit, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 17 nařízení č. 1107/2009.
- 65 Komise ve svých písemnostech kromě toho tvrdí, že článek 17 nařízení č. 1107/2009 nevyžaduje, aby bylo prokázáno, zda nebo do jaké míry může být žadatel odpovědný za riziko, že doba schválení, které je předmětem žádosti o obnovení, uplyne před přijetím rozhodnutí o obnovení, nebo zda je prodlení v postupu obnovení založeno výlučně na důvodech, za které žadatel není odpovědný. Podle Komise toto ustanovení nevyžaduje ani zkoumání případného podílu žadatele na prodlení způsobeném jinými subjekty.
- 66 Komise se přitom tím, že neprovedla analýzu úlohy žadatele *in concreto*, uplatnila restriktivní přístup k úloze žadatele o obnovení v případném prodlení v postupu obnovení a vyloučila odpovědnost žadatele, pokud k prodlení, byť jen částečně, přispěl jiný subjekt, dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu článku 17 nařízení č. 1107/2009 a nedodržela vyvážení zájmů provedené normotvůrcem (viz body 52 a 57 výše). Skutečnost, jak tvrdí Bayer Agriculture, že se na postupu obnovení podílí řada účastníků, Komisi nezavazuje povinnosti zkoumat všechny faktory způsobující prodlení, včetně faktorů, které se týkají žadatele o obnovení.
- 67 Tento závěr nemůže být zpochybněn ani argumentem společnosti Bayer Agriculture, podle něhož žalobkyně neprokázala, že kdyby žadatel o obnovení předložil dokumenty v dřívější fázi, postup by proběhl rychleji.
- 68 Komise se totiž dopustila nesprávného právního posouzení při výkladu podmínky pro použití článku 17 nařízení č. 1107/2009, která se týká úlohy žadatele při prodlení v postupu obnovení, bez ohledu na věcnou správnost skutečností dovolávaných žalobkyní.
- 69 Z toho vyplývá, že druhému žalobnímu důvodu je třeba vyhovět.
- 70 Napadené rozhodnutí je tedy třeba zrušit, aniž je nutné zkoumat ostatní žalobní důvody vznesené žalobkyní.

K nákladům řízení

- 71 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

72 Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu ponese Bayer Agriculture vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise Ares(2023) 4611321 ze dne 3. července 2023, kterým se zamítá žádost o vnitřní přezkum, kterou podala Aurelia Stiftung v souvislosti s prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/2364 ze dne 2. prosince 2022, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinné látky glyfosát, se zrušuje.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené nadací Aurelia Stiftung.**
- 3) **Bayer Agriculture ponese vlastní náklady řízení.**

da Silva Passos

Póltorak

Reine

Pynnä

Cassagnabère

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. listopadu 2025.

Podpisy